

До

Конституционния съд на
Република България

СТ А Н О В И Щ Е

от Предизборния съюз на БСП, БЛП, ОПТ, ПХЖД, ХРП,
НЛП "Ст. Стамболов", СМС, ФБСМ и "Ера-3"

ОТНОСНО: определение на Конституционния съд от 11 януари 1994 г.
по конституционно дело № 22/1993 г.

Уважаеми господа съдии,

Поддържае искането, направено от група народни
представители от 36-то Народно събрание на Предизборния съюз
на БСП, БЛП, ОПТ, ПХЖД, ХРП, НЛП "Ст. Стамболов", СМС, ФБСМ и
"Ера-3", в което се оспорва законността на избора на народния
представител Георги Милчев Георгиев от 15-ти Плевенски много-
мандатен избирателен район и се иска установяване на неговата
неизбираемост. Искането е допустимо защото е подадено от 1/5 от
народните представители, съгласно чл.150, ал.1 от Конституцията.
Съгласно чл.149, ал.1, т.7 , чл.72, ал.1, т.3

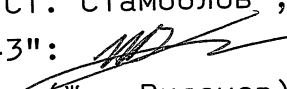
и други текстове на Конституцията оспорване закон-
ността на избора на народен представител и установяване на
неговата неизбираемост се извършва от Конституционния съд.
С нашето искане молим Конституционният съд да установи неизбираемост
на Георги Милчев Георгиев, тъй като за него не е проведен избор.
Г-н Георгиев не е бил кандидат за народен представител. Избирателите
не са гласували за него, тъй като името му не е фигурирало в
бюлетините за кандидати за народни представители. Обстоятелството,
че Централната избирателна комисия е обявила г-н Георгиев за
народен представител не означава, че той редовно е придобил
това качество. Решението на Централната избирателна комисия не
може да замени волята на избирателите.

Нито Конституцията, нито някой друг закон предвижда срок за сезиране на Конституционния съд с искане за установяване на неизбираемост и следователно няма пречки подаденото от нас искане да бъде разгледано.

Ако уважаемите съдии от Конституционния съд приемат, че в случая имаме незакононност на избора на народния представител, г-н Георги Георгиев, смятаме, че и това искане е допустимо. Той е подаден в срока по чл.94, ал.1 от ЗИНПОСК. Вярно е, че между сроковете по чл.94, ал.1 от ЗИНПОСК и чл.17, ал.4 от Закона за Конституционния съд има колизия. Според нас в този случай следва да се вземе предвид правилото, според което новият закон, дерогира стария закон. Законът за Конституционния съд е влязъл в сила на 19 август 1991 г., а ЗИНПОСК е влязъл в сила на 25 август 1991 г. Чл.94, ал.1 от ЗИНПОСК и чл.17, ал.4 от Закона за Конституционния съд, третират една и съща материя. Следователно в случая новият закон се явява именно ЗИНПОСК. Ето защо, смятаме, че искането ни е подадено в срок. Дори да се приеме, че е нарушен срокът, това не може да обуслови недопустимост на иска, тъй като само лица, които са избрани без да е нарушен ЗИНПОСК и Конституцията, могат да бъдат народни представители.

Към представените с искането доказателства представяме като доказателство писмо на Централната изборителна комисия и протокол на Районната изборителна комисия - гр. Плевен от 12 януари 1994 г. и копие от бюлетини.

27 януари 1994 г.

Председател на Висшия партийен съвет и
представляващ коалицията Предизборен
съюз на БСП, БЛП, ОПТ, ПХЖД, ХРП,
НЛП "Ст. Стамболов", СМС, ФБСМ и
"Ера-3": 
(Жан Виденов)